

“Cebrail bana komşu hakkında o kadar tavsiyede bulundu ki, onu mirasçı kılacak sandım.”

(Müslim, *Birr ce Sila*, 42)

“Komşusu açlıktan kıvranırken, tok yatan kimse iman etmiş olamaz.”

(İbn Ebî Şeybe, *Musannef, İmân ve Rü'yâ*, 6)

“Sizden biri kendisi için istediğini din kardeşi için –yahut komşusu için- de istemedikçe (tam) iman etmiş olamaz.”

(Müslim, *İman*, 71)

Bir adam Hz. Peygamber’e (s.a.s.), “İyi veya kötü yaptığımı nasıl bilebilirim?” diye sormuş, Hz. Peygamber (s.a.s.) de şöyle buyurmuştur: “Komşularının, ‘İyi yaptın’ dediğini duyarsan iyi yapmışsındır; onların, ‘Kötü yaptın’ dediğini duyarsan da kötü yapmışsındır.”

(İbn Mâce, *Zühd*, 25)

Ebû Zer (r.a.) şöyle demiştir: “Dostum (Hz. Peygamber) (s.a.s.) bana şunu tavsiye etti: Çorba pişirdiğinde suyunu biraz fazla koy, sonra komşularının hâline bak da uygun bir şekilde kendilerine ondan ikram et.”

(Müslim, *Birr ve Sila*, 143)

“Şerrinden komşusunun emin olmadığı kimse cennete giremez.”

(Müslim, *İmân*, 73)

“Ey mümin hanımlar! Sizden biri –yanık bir koyun parçası dahi olsa- komşusunun ikram ettiği şeyi küçümsemesin.”

(Muvatta, *Sfatü'n-nebî*, 10)

Bir Müslüman öldüğünde, yakın komşularından üç hane halkı onun iyi bir insan olduğuna şahitlik ederse, Yüce Allah da onun için şöyle der: “Şahitlikte bulunan kullarımın bildiklerine göre yaptıkları şahitliğini kabul ettim ve kendi bildiklerimi de bağışladım.”

(Ahmed b. Hanbel, *II*, 409)

“Allah’a ve âhiret gününe iman eden ya hayır söylesin ya da sussun; Allah’a ve âhiret gününe iman eden komşusunu rahatsız etmesin; Allah’a ve âhiret gününe iman eden misafirine ikram etsin.”

(Buhârî, *Rikâk*, 23)

“İki kişi birden davet edecek olursa sen kapısı en yakın olana git. Çünkü kapısı en yakın olan en yakın komşudur. Eğer onlardan birisi daha önce davet etmişse, onun davetine icabet et.”

(Ebû Dâvûd, *Et'ime*, 9)

Resûlullah (s.a.s.) şöyle demiştir: “Ey Ebû Hüreyre! Şüpheli şeylerden titizlikle sakın ki insanların en iyi kulluk yapanı olasın. Kanaatkâr ol ki insanların (Allah’a) en şükredeni olasın. Kendin için sevdiğin şeyi insanlar için de sev ki (kâmil) mü’min olasın. Komşularına iyi komşuluk et ki (gerçek) Müslüman olasın. Bir de az gül, zira çok gülmek kalbi öldürür.”

(İbn Mâce, *Zühd*, 24)

Hiz. Âişe’nin şöyle dediği rivayet edilmiştir: Ben Hz. Peygamber’e (s.a.s.) “Ey Allah’ın Resulü! Benim iki komşum var. (Ziyaret veya hediye vermede) hangisinden başlayayım?” diye sorduğumda O, şu cevabı verdi: “Kapısı en yakın olandan.”

(Ebû Dâvûd, *Edeb*, 122-123)

Bir adam Resûlullah’a (s.a.s.) gelerek “Ey Allah’ın Resulü! Falan kadının namazının, orucunun ve sadakasının çok olduğundan ancak diliyle komşusunu rahatsız ettiğinden söz ediliyor, (ne buyurursunuz?) dedi. Resûlullah; “O cehennemde olacaktır.” Buyurdu. Adam bu kez “Ey Allah’ın Resulü! Falan kadının namazının, orucunun ve sadakasının az olduğundan ancak diliyle komşusunu rahatsız etmediğinden söz ediliyor, (ne buyurursunuz?) dedi. Resûlullah; “O da cennette olacaktır.” buyurdu.” (Ahmed b. Hanbel, *II*, 440)

“Allah katında arkadaşların en hayırlısı arkadaşına karşı en iyi olandır; komşuların en hayırlısı ise, komşularına karşı en güzel davranandır.”

(Dârimî, *Siyer*, 3)

“Ev almadan önce komşu, yola çıkmadan önce de arkadaş arayın.”

(Taberânî, *el-Mu'cemü'l-Kebir*, *IV*, 268)

“Komşu (komşusunun malını satın almada) öncelik hakkına sahiptir.”

(Buhârî, *Hiyel*, 14)

“Bir arazisi olup ta satmak isteyen kişi onu önce komşusuna teklif etsin.”

(İbn Mâce, *Şuf'a*, 1)

“Zarar vermek te zarara uğramak ta yoktur. Bir kimse (kendi evine destek olmak üzere) komşusunun duvarına ağaç dayayabilir.”

(Ahmed b. Hanbel, *I*, 313)

Hiz. Peygamber (s.a.s.) şöyle dua ederdi:

“Allahım! İkamet ettiğim yerdeki komşunun şerrinden sana sığınırım.”

(İbn Hibbân, *es-Sahih*, *III*, 307)

“Merhametlilere, Rahman merhamet eder. Siz yeryüzündekilere merhamet edin ki göktekiler de size merhamet etsin! ‘Rahim’ (akrabalık bağı) Rahman kökünden türemiş bir ağaçlıktır. Kim akrabalık ilişkisini sürdürürse Allah da onunla ilişkisini sürdürür; kim de bu ilişkiyi koparırsa Allah da o kimseyle ilişkisini koparır.”
(Tirmizî, *Birr ve Sıla*, 16)

“Allah, ‘Ben Rahman’ım, o (akrabalık bağlarının) adı da rahimdir. Ona kendi ismimden türeyen bir isim verdim. Onunla ilişkiyi sürdürenle ben de ilişkiyi sürdürür, onunla ilişkiyi kesenle ben de keserim.’ buyurdu.”
(Ebû Dâvûd, *Zekât*, 45)

“Kim rızkının bolllaştırılmasını yahut ecelinin geciktirilmesini arzu ederse, akrabalık ilişkilerini sürdürsün!”
(Buhârî, *Edeb*, 12)

“Allah’a ve âhirete inanan, misafirine ikramda bulunsun. Allah’a ve âhret gününe inanan, akrabalık ilişkilerini sürdürsün...”
(Buhârî, *Edeb*, 85)

“Akrabalarla ilişkiyi sürdüren, akrabasından gördüğü iyiliğe iyilikle karşılık veren kimse değil, akrabası kendisine iyiliği kestiğinde dahi onlarla ilişkiyi sürdürür.”
(Buhârî, *Edeb*, 15)

“Akrabalarla ilişkiyi kesen, cennete giremez.”
(Müslim, *Birr ve Sıla*, 19)

“Bir adam yakınından ihtiyaç fazlası eşyasını ister ve o da yanındaki bu eşyayı ona vermezse kıyamet gününde o eşya zehirli yılan olarak karşısına çıkar.”
(Ebû Dâvûd, *Edeb*, 119-120)

“Herhangi bir yoksula verilen sadaka, bir sadaka sayılırken; yoksul akrabaya verilen, biri sadaka, diğeri ise sıla-i rahim olmak üzere iki sadaka sayılır.”
(Nesâî, *Zekât*, 82)

“Akrabalık ilişkilerinizi sürdürebilmeniz için soyunuzu tanıyınız. Zira akrabalar arası bağların sürdürülmesi, aile içinde sevgiye, malda bolluğa ve ömrün bereketlenmesine sebeptir.”
(Tirmizî, *Birr ve Sıla*, 49)

“Sevabı en hızlı verilecek hayır, iyilik etmek ve akraba ile ilişkiyi sürdürmektir. Cezası en çabuk verilecek kötülük de, azgınlık yapmak ve akraba ile iyi ilişkiyi kesmektir.”
(İbn Mâce, *Zühhd*, 23)

“Ruhlar, bir araya gelmiş topluluklardır. Birbirleriyle uyuşanlar kaynaşır, uyuşmayanlar ise anlaşamayıp ayrılır.”
(Müslim, *Birr ve Sıla*, 159)

“Mümin cana yakındır. Başkalarıyla kaynaşmayan ve kendisiyle kaynaşlamayan kimsede hayır yoktur.”
(Ahmed b. Hanbel, *II*, 400)

“Kişi dostunun dini üzeredir. Şu halde sizden biri kiminle dostluk kuracağına dikkat etsin.”
(Tirmizî, *Zühhd*, 45)

“İyi arkadaşla kötü arkadaşın örneği, misk taşıyan kimse ile körük üfren kimse gibidir. Misk taşıyan ya sana onu ikram eder yahut sen ondan (miski) satın alırsın ya da ondan güzel bir koku duyarsın. Körük üfren kimse ise ya elbiseni yakar ya da ondan kötü bir koku alırsın!”
(Müslim, *Birr ve Sıla*, 146)

“Sadece müminle arkadaş ol, yemeğini de takva sahibi olan yesin.”
(Ebû Dâvûd, *Edeb*, 16)

Resûlullah’ın (s.a.s.) huzuruna bir adam geldi ve; “Yâ Resûlullah! Bir topluluğu seven ama henüz onların aralarına katılmamış kimse hakkında ne dersin?” diye sordu. Resûlullah (s.a.s.); “Kişi sevdiği ile beraberdir” cevabını verdi.
(Buhârî, *Edeb*, 96)

“Sevdiğini ölçülü sev, belki bir gün nefret edebilirsin. Nefret ettiğinden de ölçülü nefret et, belki bir gün dostun olabilir.”
(Tirmizî, *Birr ve Sıla*, 60)

“Sizden biri, din kardeşini sevdiği zaman bunu ona bildirsin.”
(Tirmizî, *Zühhd*, 54)

“Bir kimse biriyle arkadaşlık kuracağı zaman ona ismini, babasının ismini ve kimlerden olduğunu sorsun. Çünkü bu sevgiyi pekiştirir.”
(Tirmizî, *Zühhd*, 54)

“İyiliklerin en iyisi, kişinin baba dostuna yaptığı iyiliktir.”
(Müslim, *Birr ve Sıla*, 12)

“(Din) kardeşinle (gereksiz) tartışmaya girme, onunla (incitici biçimde) şakalaşma ve ona yerine getiremeyeceğin sözü verme.”
(Tirmizî, *Birr ve Sıla*, 58)